Negyedik üzenet

A Frigyláda és a szent sátor története

Igeolvasmány: 1Sám 4,1 – 7,2

I. Krisztus elnyert minket, hogy mi elnyerhessük Őt annak érdekében, hogy Isten belénk épüljön, mi pedig Őbelé épüljünk, hogy egy testületi Isten-emberré legyünk – a valóságává legyünk a gyülekezetnek mint Isten szent sátorának, ami az élő Isten háza, Isten és ember kölcsönös lakóhelye – Fil 3,8. 12-14; Jn 1,14; Jel 21,2-3; 7,15; 1Tim 3,15; Jn 14,2. 23.

II. Ahhoz, hogy belépjünk Krisztus Teste valóságába, meg kell látnunk a Frigyláda benső jelentőségét:

A. A Frigyláda Krisztust jelképezi mint a Háromegy Istennek a népével való jelenlétét az Ő ökonómiája véghezvitelére a királysága megalapításához a földön – Mt 1,23.

B. A Frigyláda volt a szent sátor középpontja és tartalma, és ez Krisztust jelképezi mint a gyülekezet középpontját és tartalmát; az, hogy a Frigyláda elsőként szerepel a szent sátor látásában, azt mutatja, hogy Krisztus foglalja el a gyülekezetben a legelső helyet – 2Móz 25,22; Kol 1,17b. 18b:

1. A Frigyláda tartalmazta a törvénynek mint Isten bizonyságának a kőtábláit, annak kifejeződését és kijelentését, hogy ki Isten – 2Móz 25,16; 31,18.
2. A Frigyláda a Szentek Szentjében Krisztust mint Isten lakóhelyének, a gyülekezetnek, a középpontját (Ef 2,21-22) és a gyülekezetnek mint Isten házának a tartalmát (1Tim 3,15-16; vö. 1Sám 4,22; Jel 3,20) jelképezi.

C. Az arannyal borított akáciafából [Károli: sittimfa] készült Frigyláda a pneumatikus Krisztust mint Isten megtestesítőjét és mint az istenség emberséggel való elegyedését, Istennek az emberrel való épületét jelképezi, aki a szellemünkben lakozik, hogy kapcsolatba lépjünk Istennel, és élvezzük Istent – 2Tim 4,22; 2Kor 3,17; Kol 2,9; Héb 9,4:

1. Az akáciafa Krisztus emberi mivoltát jelképezi – erős jellemű és magas színvonalú – mint az alapanyagot Isten kifejezésére – 2Móz 25,10; Mt 3,16; 4,4; 8,20; 9,12-13; 11,29; 12,19-20; 17,27; 20,28; 27,12. 14; Márk 1,35; 6,39-41; Jn 6,12; 7,6; vö. Csel 16,7.
2. Az akáciafát arannyal borították, belülről és kívülről egyaránt, ami azt jelképezi, hogy az isteni természet az emberi természetet átjárja és az emberi természeten támaszkodik, hogy kifejeződjön az emberi természeten keresztül – 2Móz 25,11; Jel 3,18a; 2Pt 1,4; vö. Jel 17,4.

D. A Frigyláda engesztelési fedele Krisztust jelképezi mint Istennek és a megváltott népének a találkozóhelyét – 2Móz 25,17-22:

1. Krisztus a Személy, aki engesztelést szerez (Héb 2,17), a Személy, aki megbékíti az Isten és a köztünk lévő kapcsolatot, a Személy, aki megbékít minket Istennel úgy, hogy saját Maga mint engesztelő áldozat által Isten követelményét kielégíti (1Jn 2,2; 4,10).
2. Krisztus az engesztelési fedél is az Ő istenségének ragyogásával és az Ő emberségének megváltásával, az a hely, ahol engesztelést élvezünk Isten előtt, és ahol találkozhatunk és közösséget foly-

tathatunk az igazságos, szent és dicsőséges Istenünkkel, hogy kegyelemként fogadjuk el Őt – Róm 3,25; Héb 4,16:

a. A két aranyból készült kerub az engesztelési fedélen azt mutatja, hogy Isten dicsősége Krisztusból ragyog ki (2Móz 25,18-20); az, hogy az engesztelő áldozat vérét a Frigyláda engesztelési fedelére hintik, azt jelképezi, hogy Krisztus megváltásának vére miatt közösséget tudunk folytatni az igazságos Istennel az Ő dicsősége közepette (3Móz 16,14-15).
b. Minél többet találkozik és beszél velünk Isten, és mi minél többet találkozunk Istennel, és hallgatjuk az Ő beszédét, annál több lesz Isten bizonyságából a tapasztalatunkban.

III. A Frigyláda és a szent sátor története Isten szíve vágyát, a gyülekezet pusztulását és a gyülekezet Isten bizonyságáért, Isten kifejeződéséért való helyreállítását ábrázolja – 2Móz 25,9-10; 26,26-30; 40,38:

A. A szent sátor középpontjaként és tartalmaként a Frigyláda Krisztust jelképezi mint a gyülekezetnek – mint Isten szent sátorának, Isten házának – a középpontját és tartalmát Isten testületi kifejeződéséért – 25,22; 40,21; Kol 2,9; Ef 2,21-22; 1Tim 3,15.

B. Történetének első szakaszában a Frigyláda a szent sátorban volt; ez azt jelképezi, hogy a normális gyülekezet Krisztus kifejeződése volt, Krisztus pedig a gyülekezet tartalma volt; azonban a Frigyláda végül különvált a szent sátortól; ez azt jelképezi, hogy a gyülekezet lehanyatlott, és elveszítette Krisztus valóságát és jelenlétét – 2Móz 40,34-35; 1Sám 4,1 – 7,2.

C. A Frigyláda Krisztust jelképezi mint Isten megtestesítőjét és a Háromegy Istennek a népével való jelenlétét az Ő ökonómiája véghezvitelére a királysága megalapításához a földön (Józs 3,3. 10-17); a Frigyláda kivitele Isten jelenlétének a kivitelét jelentette (4Móz 10,33-36; 1Sám 4,3-4).

D. A Frigyláda haladása egy kép volt arról, ahogyan Isten a földön haladt Krisztusban mint az Ő megtestesítőjében (Zsolt 68,1-18); azonban Izraelnek a filiszteusokkal való harca közben Isten nem szándékozott haladni.

E. Izrael fiai nem gondoltak Isten ökonómiájára, és nem is törődtek vele, továbbá az, hogy kivitték a Frigyládát a filiszteusok elleni harchoz, azt mutatta, hogy bitorolták Istent, sőt, arra kényszerítették, hogy menjen ki velük a biztonságukért, békességükért, nyugalmukért és hasznukért.

F. Elvben mi ugyanezt tesszük, valahányszor Isten ökonómiájának a tekintetbevétele nélkül imádkozunk a jólétünkért; Isten bitorlása helyett Isten szíve szerint és az Ő ökonómiájáért Sámuelhez hasonlóan kéne imádkoznunk és élnünk, és Sámuelhez hasonló embereknek kéne lennünk.

G. Ma az emberek Isten bizonyságát az ember szükségével cserélik le; amikor az ember szüksége lecseréli Isten bizonyságát, akkor romlás kezdődik és problémák merülnek fel; a Frigyláda nemcsak Isten Frigyládája volt (1Sám 4,11. 13. 17-19. 21-22), hanem a Bizonyság Ládája is (2Móz 25,22; 40,21).

Negyedik üzenet (folytatás)

H. Izraelnek meg kellett volna térnie, alapos vallomást kellett volna tennie, vissza kellett volna térnie Istenhez a bálványaiktól, és tudakozódnia kellett volna Istentől, hogy mit akar tőlük, mit tegyenek.

I. Ehelyett, miután Isten vágya és az Ő örökkévaló ökonómiája nem volt szívügyük, a babonájukat gyakorolták, hogy bízzanak a Frigyládában a múltbeli győzelmeik alapján, amiket a Frigyláda haladása által tapasztaltak meg.

J. Izrael megromlása következtében a filiszteusok megkaparintották a Frigyládát, az elkülönült a szent sátortól, és így a szent sátor valóság nélküli, helyénvaló tartalom nélküli, üres edényként maradt hátra (1Sám 4,11 – 6,1); ez azt jelképezi, hogy történetének második szakaszában a gyülekezet megromlott, és elveszítette Krisztus valóságát és jelenlétét (3–4. fejezet; Jel 3,20).

K. Hanyatlásukban Izrael ostoba volt, mert közvetlenül nem bíztak Istenben; hanem az Isten által elrendelt módszerekben bíztak; mielőtt a szent sátorból kivitték a Frigyládát, meg kellett volna kérdezniük Istent, ahogyan ezt Józsué Jerikónál megtette (Józs 6,2-4; vö. 9,14).

L. A szellemünk mélységeiből ezt kéne mondanunk az Úrnak: „Uram, én a földön nem az egészségemért, a jólétemért, a biztonságomért, a nyugalmamért és hasznomért vagyok itt; mivel én egy igazi győztes nazireus akarok lenni, aki együttműködik Veled az ökonómiád beteljesítéséért, megkérdem Tőled, mi van a Te szíveden velem kapcsolatban" – 1Sám 2,30b. 35; 4Móz 6,1-9; vö. 1Kir 8,48; Jer 32,39.

M. Hanyatlásukban Izrael fiai a lehető legnagyobb mértékben megsértették Istent, és Isten elhagyta őket; végül ahelyett, hogy a Frigyláda megmentette volna Izraelt, a Frigyláda maga fogságba került, és Isten dicsősége eltávozott Izraeltől (1Sám 2,30. 34; 4,10-18. 22; Zsolt 78,61); a „Frigyláda nélküliség" „Krisztus nélküliség", a „Krisztus nélküliség" jelentése pedig az, hogy „Ikábód" van, ami azt jelenti *Nincs dicsőség* (1Sám 4,21-22; Jel 3,20).

IV. Később a Frigyládát visszanyerték, és először Kirját-Jearimban Abinádáb házába vitték, ahol húsz évig maradt (1Sám 6,2 – 7,2), majd pedig a gitteus Obed Edom házába, három hónapig (2Sám 6,1-11; vö. 1Sám 1,24; Józs 18,1); ez azt jelképezi, hogy a második századtól kezdve számos „Obed Edom" támadt, akik rendelkeztek az Úr jelenlétével (a Frigyládával), de nem volt meg a helyénvaló gyülekezeti életük mint Krisztus kifejeződése (a szent sátor).

V. Dávid a Frigyládát Obed Edom házából egy sátorba költöztette, amit a saját városában, Sion hegyén, a legkiválóbb helyen Jeruzsálemben, készített elő a Frigyláda számára (2Sám 6,12-19; 1Krón 15,1 – 16,1); ez egy javított helyzet volt, de a Frigyláda helye továbbra sem volt helyénvaló, mert nem került vissza a szent sátorba:

A. Ez a helyzet azt jelképezi, hogy más hívők, akik Dávidhoz hasonlóan törődtek Isten érdekeivel, a saját választásuk, nem pedig Isten kijelentése szerint kísérelték meg a gyülekezeti élet gyakorlását.

B. Ezek a hívők rendelkeztek Krisztussal, de a gyülekezeti élet egy nem helyénvaló gyakorlata mellett rendelkeztek Vele (amit Dávid sátora jelképez Jeruzsálemben) – vö. 1Kir 3,3-15.

Negyedik üzenet (folytatás)

VI. Végül, miután Salamon befejezte a templom építését Jeruzsálemben, a Frigyládát a Szentek Szentjébe költöztették a templomban a normális helyzet teljes visszaállításához; ma a helyreállító munkájában az Úr azon munkálkodik, hogy teljesen helyreállítsa Krisztus normális állapotát a helyénvaló gyülekezeten mint Krisztus Teste valóságán belül az Ő kifejeződéséhez – 8,1-11. 48; Ef 2,21-22; 3,16-21.

VII. A Frigyláda és a szent sátor története a gyülekezet történetének egy előzetes ábrája, ami egészen a kezdetektől a jelenkorig egy teljes ábrázolást nyújt nekünk a gyülekezet pályájáról és helyzetéről; ennek a történetnek öt fő szempontja van:

A. Az első helyzet az, amikor ott van a gyülekezet Krisztussal, és Krisztus bent van a gyülekezetben; ezt a Frigyláda jelképezi a szent sátorban, ahol a Frigyláda a tartalom, a szent sátor pedig annak a kifejeződése; ez egy kép a gyülekezet első szakaszáról egy teljes mértékben normális állapotban, amikor Krisztus a gyülekezet tartalma, a gyülekezet pedig Krisztus kifejeződése – 2Móz 40,34-38; Ef 3,16-21.

B. A második helyzet, amikor ott van a gyülekezet anélkül, hogy Krisztus benne lenne; ez azt jelképezi, amikor Isten népe kudarca miatt a Frigyládát elrabolják, és az különválik a szent sátortól; a szent sátor üressé válása a keresztyének olyan kudarcait ábrázolja, amelyek azt idézik elő, hogy a gyülekezet elveszíti Krisztus valóságát és jelenlétét – Jel 2,4-5; 3,20.

C. A harmadik helyzet, amikor ott van Krisztus a gyülekezet nélkül; ez azt jelképezi, hogy a Frigyláda a szent sátor nélkül van; először Kirját-Jeárimban Abinádáb házában húsz éven át (1Sám 7,1-2), majd pedig a gitteus Obed Edom házában három hónapon át (2Sám 6,10-12), a Frigyláda külön volt a szent sátortól; a gyülekezet története felfedi, hogy a második századtól a jelenkorig sok Obed Edom volt.

D. A negyedik helyzet, amikor ott van Krisztus egy nem kielégítő gyülekezettel; Dávid készített egy sátrat a Frigyládának Jeruzsálemben, de ez nem aszerint a minta szerint történt, amit Isten fedett fel Mózesnek; sok keresztyénnek megvan a Frigyláda – Krisztus – egy nem kielégítő gyülekezettel – 17. vers; 1Krón 15,1; 2Krón 1,4; 2Móz 25,9.

E. Az ötödik helyzet, amikor ott van Krisztus egy helyénvaló gyülekezettel; ezt a Frigyláda jelképezi a helyénvaló szent sátorral, ami kibővült és megnövekedett, hogy a templom legyen; ebben a helyzetben – Krisztus mint a valóság egy helyénvaló gyülekezettel mint az Ő kifejeződésével – történik meg, hogy teljesen otthon érezzük magunkat – Zsolt 90,1-2; 91,1-16; 92,12-15; 132,5. 8; 1Krón 28,11-20; 2Krón 3,1.

© 2021 Living Stream Ministry